

Reality sjónvarp kunnu skaða tey ungu, sigur Rigmor N. Arge, sálarfrøðingur

vænta sær, at miðlarnir og fólk annars hava hugsanir um teirra framferð.

– Summi gera eitthvørt, sum tey ikki hava hugsað um, at verðin hevur eina meining um. Og so tá tey vera møtt við ymiskum hugsanum frá áskoðarunum, so kemur tað óvæntað á tey, sigur Rigmor N. Arge.

Tað hoyrir tó ungdóminum til, ikki at hugsa um avleiðingar og forðingar, men mangan er tað ein baksláttur, tá ið umræður realitysendingar. Kanningar vísa, at tey, sum halda sambandi við baklandið við líka undir og eftir sendingarnar, tey fáa ikki eins stóran smeit sum hini.

– Summi fara all-in í teirra realitysendingum. Tey steðga samskipti við gamlar vinir, og finna sær nýggjar vinir og nýtt bakland í sendingini. Tað vísir seg, at tey, sum gera tað, uppliva mangan størri neiligt eftirárin, sigur Rigmor N. Arge.

Tey ungu klára ikki trústið

Í dag er samfelagið soleiðis uppbyggt, at vit vera máld og viga av samfelagnum frá heilt ungum aldri. Líka frá fólkskúlanum skulu vit sammetast við onnur og sýna okkara kynstur. Og hetta trústið er ikki altíð eins lætt at bera.

– Tey eru fleiri og fleiri, sum ikki klára trústið til dømis í miðnámsskúla, og tí eru tey fleiri, ið steðga. Og tey, ið steðga, uppliva hetta sum eitt stórt niðurlag, vísir Rigmor N. Arge á.

Hon heldur, at trústið á okkara ungdóm helst hevur við sær, at mong leita sær eftir lottum vegum til viðurkenning.

– Kanska síggja tey ungu realitysendingar sum ein lættisoppa møguleika at fáa viðurkenning, tí vit hava jú øll tráanina eftir at blíva sædd, møtt og viðurkend, sigur Rigmor N. Arge.

Ein avgerandi munur millum okkara samfelag, og so samfelagið bert fyri 20 – 30 árum síðani er, at okkara niðurløg og successupplivingar eru ógvuliga sjónligar.

– Vit síggja tað á sosíalu miðlunum, og vit deila okkara góðu upplivingar á netinum. Og tað eru tær successupplivingarnar, sum tey ungu tráða eftir, sigur Rigmor N. Arge.

Og júst teir sosíalumiðlarnir og tann stóra eksponeringin hvør einstakur av okkum kann fáa á hesum støðum ger, at lopið til sjónvarp gerst minni.

Kann vera eitt stórt vónbrot

Umframt sálarliga og kropsliga avbjóðandi sendingar so sum Big Brother, Robinson og líknandi, so eru eisini ein ørgrynna av talentkappingum, har luttakararnir vera samanbornir við hvønn annan av dómurum og hyggjarunum.

– Fyri tey ungu fólkin, sum altíð hava sæð seg sjálvan sum tónleikarar til dømis, kann tað gerast eitt sera stórt vónbrot og niðurlag, um tey melda seg til eitt nú X-Factor, og hart og kontant fáa at vita, at tey ikki eru nóg góð, vísir Rigmor N. Arge á.

Samstundis sær út til, at eitt mótrák er ávegis. Í New York er ein nýtt rák ávegis upp, sum eitur Normcore. Tað er eitt klædnamerkið, sum eggjar fólki til at vera vanlig, og ikki stinga seg burtúr mongdini.

Normcore er í høvuðsheitinum eitt mótrák til rákini innan mótaheimin,

sum broytist fleiri ferðir um árið, og tí er dýrt at fylgja.

– Tað eru fleiri mótrák ávegis. Og júst Normcore vísir, at summi eisini vilja sleppa aftur til tað natúrliga, har endamálið ikki er at yvirbjóða hvønn annan í strembanini eftir viðurkenning, vísir Rigmor N. Arge á.

Hetta rákið kemur tó neyvan fram um okkara leiðir fyrsta dagin, og tí er hetta vaksandi rákið innan realitysendingar framvegis ein trupulleiki, sum vit mugu hugsa um.

– Ein stórir trupulleiki í dag er, at tey ungu fólkin, sum vaksa upp í dag, síggja hesi fólkin í realitysendingunum sum fyrmyndir. Tey læra, at man er saman við fólki, soleiðis sum tey eru í sjónvarpinum. Og man er ungur, soleiðis sum hesi eru ung. Men tað er ein falskur veruleiki, sum tey ongantíð sjálvi kunnu uppnáa, sigur Rigmor N. Arge.

Ung fólk, sum hyggja nóg eftir realitysendingum, eru eisini í vanda fyri at fáa tunglyndi, tí tey kenna tað sum eitt niðurlag, um teirra lív ikki er eins og hjá teimum í sjónvarpinum.

Tað tekur nakað serligt frá ungdóminum, og tey missa evnini til at vera sonn ímóti sær sjálvum.

– Tað mest umráðandi er, at ung fólk fáa at vita, at soleiðis er lívið ikki. Hatta er jú bara undirhald, sigur Rigmor N. Arge.